

ling), har paataget sig for de Laan, Nationalbanken finder det paakrævet at yde Landmandsbanken i den ved Reorganisationen skabte Overgangstid, bliver ændret til en direkte Garanti overfor samtlige Landmandsbankens Kreditorer samt derhos bliver gjort bindende for Staten i et vist Aaremaal.

I den nævnte Skrivelse fra Bankraadet oplyses, at dette paa et den 1. Februar afholdt Møde har vedtaget Bankens Regnskab for 1922. Dette udviser et Nettooverskud af 10 600 675 Kr. 24 Ø., der foreslaas benyttet til Afskrivning. Bankraadet skønner det imidlertid fornødent at foretage Afskrivninger til et samlet Beløb af 232 Mill. Kr., medens det til Afskrivninger nødvendige Beløb i September 1922 blev anslaaet til 184 Mill. Kr. og i Juli 1922 til 144 Mill. Kr. (Bankinspektørens Opgørelse). I Skrivelsen nævnes de Poster, som nødvendiggør denne forøgede Afskrivning, væsentlig Tab paa Børsengagementer og Beholdninger af Fonds og Aktier. Efter denne Afskrivning mangler der regnskabsmæssig Dækning for Reservefonden 30 Mill. Kr. og for ca. 31½ Mill. Kr. af den i September skabte Præferenceaktiekapital 70 Mill. Kr. Paa enkelte Punkter (de russiske Fordringer, Aktierne i Rekylsyndikatet) maa Bankraadet dog tage Forbehold, fordi Værdiansættelserne kun er skønsmæssige. Bankraadet udtaler, at det efter den foretagne Opgørelse og den fuldstændige Gennemgang, som nu har fundet Sted af Bankens Engagementer, er af den Opfattelse, at Banken, saafremt den nu kan fortsætte sin Virksomhed, vil kunne svare til sine Forpligtelser, og Raadet nærer heller ikke Tvivl om, at det vil være muligt for Banken gennem dens overordentlig betydelige Forretning at oparbejde, hvad der i dette Øjeblik maa anses tabt. Paa den anden Side tør Bankraadet ikke paatage sig Ansvar for en Fortsættelse under de nuværende urolige og stærkt opskræmte Forhold, uden at der overfor Bankens Indskydere og Kreditorer skabes en Garanti, som virkelig vil blive betragtet som fuldt effektiv, og Bankraadet mener, at dette under den forhaandenværende Situation kun vil kunne opnaas derigennem, at der for en vis Periode fra Statens Side ydes Banken en fuldstændig Garanti overfor Bankens Indskydere og Kreditorer. Skrivelsen slutter med følgende Udtalelse: „Man tillader sig at tilføje, at man fra Bankraadets Side til enhver Tid vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, at Statsgarantien ikke bliver benyttet til at skabe nogen Favør for Banken i Forholdet til de andre private Banker.“

Bankinspektøren har i en ligeledes aftrykt skriftlig Erklæring af 2. Febr., i hvilken han redegør nærmere for forskellige af de i Bankraadets Skrivelse fremdragne Forhold, sluttet sig til dets Indstilling, og han udtaler i sin Erklærings Slutning angaaende den af Bankraadet foretagne Opgørelse følgende: